

Motion till riksdagen 2010/11:So461

av **Tuve Skånberg och Annelie Enochson (KD)**

Barnaborter

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Socialstyrelsen bör få i uppdrag att ta fram riktlinjer för sjukvården i relation till de rättsvårdande myndigheterna när det gäller aborter för flickor under 15 år.

Motivering

Det är mycket tragiskt att vi i Sverige har ett stort antal aborter bland barn i vårt land som ej fyllt 15 år. Den senaste nordiska jämförelsen, år 2003, visade att det gjordes fler barnaborter i Sverige än i de övriga nordiska länderna tillsammans. Fram till 2006 redovisades alltid barnaborterna i Socialstyrelsens årsrapport, men från och med rapporten ”Aborter 2006” har denna siffra inte längre framgått i rapporterna.

I Sverige har föräldrar till minderåriga inte rätt till kännedom om sin dotters abort. Utomlands finns det exempel på hur sexuella övergrepp har kunnat stoppas när samtliga vårdnadshavare har getts rätten att känna till sin dotters abort, vilket lett till mer skyddande lagstiftningar för minderåriga.

Det är glädjande att barnaborterna har minskat under de senaste två åren. Det har spekulerats i att den nya sexualbrottslagstiftningen har spelat in. Medan vi 2004 och 2007 nådde toppar med 280 respektive 282 aborter hos flickor i åldrarna 11 till 14 år, gjordes det i denna åldersgrupp 175 aborter under 2009.

Det är i lag förbjudet att ha sexuellt umgänge med barn under 15 år, även om barnet har gett sitt medgivande, enligt brottsbalken 6 kap. 4 § första stycket: ”Den som har samlag med ett barn under femton år [...] döms för våldtäkt mot barn till fängelse i lägst två och högst sex år.”

Andra stycket berör särskilt incest, varpå tredje stycket lyder: ”Är brott som avses i första eller andra stycket att anse som grovt, döms för grov våld-

Fel! Okänt namn på

täkt mot barn till fängelse i lägst fyra och högst tio år [...]” 5 § talar tvärtom om mindre allvarliga situationer: ”Är ett brott som avses i 4 § första eller andra stycket med hänsyn till omständigheterna vid brottet att anse som mindre allvarligt, döms för sexuellt utnyttjande av barn till fängelse i högst fyra år.”

Skäl som talar för att brottet i fråga skulle vara mindre allvarligt kan vara då det är ringa åldersskillnad mellan förövaren och offret.

Mot bakgrund av att det inte går att utesluta att barnaborterna också föregåtts av brottsliga handlingar mot dessa flickor, vore det angeläget att Socialstyrelsen ges i uppdrag att ta fram tydliga riktlinjer för hur sjukvården ska hantera situationen vid en barnabort. Det måste framgå med all önskvärd tydlighet hur och när polis och sociala myndigheter i kommunen ska kontaktas i utredningssyfte.

Stockholm den 26 oktober 2010

Tuve Skånberg (KD)

Annelie Enochson (KD)